

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 30/12/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 131

Chúng ta học Phật pháp mà không biết đâu là chánh, đâu là tà vì rất nhiều nơi lấy nhãn mác Phật pháp để lừa gạt chúng sanh. Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta rằng việc tiếp nhận Phật pháp nhất định có sự truyền thừa thì không có sai lầm. Trước đây, có người đến Việt Nam và tự xưng là hóa thân của Quán Thế Âm Bồ Tát. Mọi người đều đến lễ bái cúng dường tuy nhiên, chỉ có người có tiền và địa vị mới được gặp riêng.

Một nguyên lý, nguyên tắc mà chúng ta biết rõ là Phật, Bồ Tát đến thế gian không phải để lấy những thứ bỏ đi là tiền và danh vọng. Thích Ca Mâu Ni Phật khi còn tại thế cả ngày ăn một bữa, dưới gốc cây ngủ một đêm. Tăng đoàn của Phật ngày xưa thường ngủ ở bãi tha ma. Cô Tịnh Du từng nói rằng tiền ở ngân hàng chỉ là con số, tiền ở trên tay là mới giấy vụn. Tiền chỉ là để chi tiêu những vật dụng cần thiết chứ không phải là thứ để thỏa mãn tư dục.

Cho nên những vị nào chìm đắm trong năm dục “*Tài Sắc Danh Thù*” thì chúng ta phải tránh xa. Ở thế gian, chỉ cần một người bằng xương bằng thịt, vì dân vì nước thì đã làm cho người dân được hạnh phúc ấm no và đến khi họ ra đi sẽ luôn được người dân thương nhớ. Nếu ở thế gian mà có Phật Bồ Tát xuất hiện thì mọi sự mọi việc đều tốt đẹp. Phật Bồ Tát là bậc đã quay về với bản thể thanh tịnh nên các Ngài không bao giờ làm gì gây phiền não cho chúng sanh mà chỉ mang phước lành, hạnh phúc đến chúng sanh.

Người mới chân chính học Phật thì luôn phải phản tỉnh và xa lìa “*Tài Sắc Danh Thù*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, “*tự tư tự lợi*”, “*tham sân si mạn*”, xa lìa sự hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Trong quá trình học Phật, họ vẫn có thể bị rơi rớt, vẫn có thể bị cám dỗ bởi những thứ tập khí nêu trên. Cho nên, tôi khác với mọi người khi nghe tin Hòa Thượng vãng sanh, mọi người thì khóc nhưng bản thân tôi nhận ra rằng Ngài đã viên mãn một cuộc đời hy sinh cống hiến cho chúng sanh, không tì vết. Vậy là con đường đi của bản thân, tin theo, làm theo Hòa Thượng không hề sai.

Tại sao nhiều người rơi vào tà đạo, tà tri, tà kiến? Đó là do họ vọng tâm, họ tham cầu nên mới rơi vào tà ma ngoại đạo. Bản thân tôi từng có trải nghiệm về lòng tham khi có người muốn cho tôi 2 viên xá lợi Phật Thích Ca Mâu Ni. Tôi từ chối và khuyên người đó hãy cúng dường lên Chùa để Phật tử kính ngưỡng. Một lần khác, một người bạn tặng

cho tôi một bộ kim cang lệnh, kim cang trì, kiếm lệnh...v.v. và người đó cho là để trong nhà sẽ có nhiều năng lượng, tôi cũng từ chối.

Bốn năm sau, gặp lại, người này muốn tặng cho tôi một câu chú có thể đọc được suy nghĩ của người khác. Tôi từ chối và nói rằng hằng ngày, tôi kiểm soát vọng tưởng của mình còn chưa được, tự nhiên tôi trì câu chú này, người ta nghĩ gì tôi biết hết thế thì quá khổ. Chúng ta tu hành thì cần biết mình đang nghĩ gì mới tốt, không cần phải biết người ta nghĩ gì! Một lần khác, có hai cô trì chú rất miên mật đến gặp tôi nói rằng họ sẽ đi nước ngoài và không muốn câu thần chú mạn đà la này bị mất ở Việt Nam nên muốn truyền lại cho tôi. Tôi cũng từ chối và khẳng định mình chỉ tu pháp môn niệm Phật.

Một điều rất dễ nhận biết là các nhóm tà ma ngoại đạo được lập ra là để truy cầu danh lợi, cho nên, chỉ cần nghe thấy có mùi danh lợi là chúng ta biết đó không phải là chánh pháp, chúng ta phải tránh xa. Hòa Thượng từng nói: *“Phật pháp chân chánh thì không nhắc đến tiền.”* Do đó, chúng ta chỉ cần nỗ lực làm đúng như lý như pháp, trong tương lai, chúng ta sẽ đạt được kết quả giống như tổ sư đại đức đã chỉ dạy. Chúng ta không nên khởi tâm mong cầu, tham cầu phan duyên vì đây là kẽ hở để yêu ma quỷ quái dẫn đạo.

Không chỉ vậy, chúng ta có thể quan chiếu tâm hạnh của mình theo cách mà Phật từng chỉ dạy người xuất gia trước khi thọ trai như: *“Nghĩ đến đức hạnh của mình đủ hay chưa mà thọ nhận của cúng dường; Vì thành đạo nghiệp mà nhận món ăn này....v.v.”* Chúng ta đến thế gian, chúng ta cũng đang thọ nhận ân đức của Cha mẹ, thọ nhận sự bảo trợ của quốc gia và thọ nhận sự thành toàn của bao người. Vậy chúng ta quán chiếu xem chúng ta đã dùng đức hạnh gì để đền trả những ân đức đó.

Hòa Thượng dạy chúng ta *“hãy sống trong thế giới biết ơn”* nghĩa là trong nội tâm chúng ta không phải là tâm nhỏ bé mà phải là cả một bầu trời của tận hư không khắp pháp giới với đầy đủ sự biết ơn. Có tâm rộng lớn như vậy, chúng ta mới có thể tận tâm tận lực mà báo phụ mẫu ân đức, báo quốc gia ân đức, báo ân đức Phật, cùng ân đức của các vị Thầy và ân đức của tất cả chúng sanh.

Do đó, những người bị tà ma ngoại đạo lừa là do tham cầu. Ngày nay, cũng có rất nhiều kẻ phạm tội đã lợi dụng sự tham cầu, tâm lý từng làm việc phạm pháp để hù dọa, đánh vào tâm lý sợ tội lỗi của mỗi người để lừa đảo. Chỉ có những người sáng suốt, biết được rõ ràng chánh pháp - tức là pháp đó phải có sự truyền thừa, phải được quốc gia công nhận, thì mới không sai.

Có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Người niệm Phật có thần thông thì có thể vắng sanh hay không?”* Thần thông là việc không có gì lớn lao. Trước kia có một người rèn luyện trong ba mươi năm thì có thể đi lại trên mặt nước thông qua một cây lao. Có người khi biết chuyện liền nói rằng *“Ngài luyện ba mươi năm mới có thể qua sông, còn tôi chỉ*

cần ba đồng là đã qua được sông rồi!” Thần thông là năng lực của tự tánh, là vật ở trong kho của mỗi chúng ta. Không chỉ có thần thông mà năng lực, trí tuệ và tướng hảo của Như Lai mỗi chúng ta đều có đầy đủ.

Nhắc đến thần thông, chúng ta phải sáng suốt vì yêu ma quỷ quái có thể dựa vào chỗ này. Hòa Thượng từng nói rằng Ma còn thấp hơn con người vì họ không thể tự chủ, Ma sợ người chứ người không sợ Ma. Có những người dùng thần thông để ma mị người khác. Họ có thể nhờ vào Ma thuật khiến người đã chết tạm thời, có thể sống thêm vài giờ, vài ngày. Chúng ta nhận diện việc này chẳng là gì cả vì điều quan trọng phải là vĩnh viễn không còn chết nữa. Phật Thích Ca Mâu Ni khi chứng đạo, pháp đầu tiên mà Ngài chuyển là pháp tứ đế, trong đó nói rõ định luật “*Sanh lão bệnh tử*” của con người, nói rõ định luật “*vô thường*”, định luật “*Thành trụ hoại không*” của vũ trụ bao la.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói: “*Người thông thường gọi thần thông là đặc dị công năng, thứ này có thể đạt được qua ba tình huống sau. Thứ nhất là trong đời quá khứ, người đó đã có sự tu tập nên khi họ được sanh ra họ đã có được công năng đặc dị. Ví dụ có những người có thể tự biết được quá khứ, biết rõ được hiện tại, thậm chí biết được tương lai.*

“*Có người hỏi rằng công năng đặc dị này có thể mất đi hay không? Người từng có công năng đặc dị đã trả lời rằng cũng có mất đi. Những người lúc trẻ có công năng đặc biệt thì khi lớn lên, công năng này dần mất. Việc tiếp xúc xã hội rộng lớn và trong tâm nhiều phiền não đã khiến năng lực dần mất đi. Cách nói này và cách nói trên Kinh hoàn toàn tương ứng bởi vì công năng đặc biệt này có được là nhờ tâm thanh tịnh. Tâm dần nhiễm ô thì năng lực này dần mất đi.*”

“*Trường hợp thứ hai là trên Kinh Lăng Nghiêm Phật nói, đó là quỷ thần nhập thân nên có năng lực. Quỷ thần nương tựa vào người, thật ra để lợi dụng nhau. Họ có thể dựa vào được thân người là do có nhân duyên đặc biệt nên có sự tương thích. Tóm lại là đều là người có duyên cho nên quỷ thần mới tìm đến họ. Khi quỷ thần dựa thân rời khỏi thân của họ thì năng lực của họ lập tức bị tiêu mất. Hiện tại trong xã hội có rất nhiều người có thần thông và phần nhiều ở trong tình trạng này.*

“*Trường hợp thứ ba là do tu hành mà được. Nhà Phật gọi là tu định. Định có thể có năng lực sanh ra thần thông. Khi chúng ta đạt định lực ở một trình độ nhất định thì trong định có những cảnh giới sẽ xuất hiện. Tôi có một người bạn đồng tu, tên là Minh Diễm pháp sư. Con người này rất thành thật, rất đáng quý, tu hành rất là chân thành. Sau này ông đến Đại Khê, học Mật Tông với một vị thầy. Ông dụng công để tu Mật. Trong khoảng thời gian ba tháng, đỉnh cao của pháp tu này nhiều người chưa đạt nhưng ông tu đã đạt đến. Chưa đầy một năm sau thì ông đạt đến đỉnh cao của Mật Tông.*

“Ông đến nói với tôi rằng pháp sư Minh Diễn có thể cầu thông với quỷ thần. Mỗi ngày, khoảng 5, 6 giờ chiều, trên đường có đầy quỷ. Ở các ngã ba, ngã tư có rất đông quỷ đi ở trên đường. Ông có thể nhìn thấy họ. Buổi sáng sớm thì không có. Tôi nghe ông nói tôi mỉm cười và nói: “Thần thông thì ông chưa đạt nhưng quỷ thông thì ông đã đạt”. Dần dần khí chất của ông không tốt, trên mặt trở sắc diện tối. Người có loại năng lực này, khi lâm chung, nếu như đầu óc rõ ràng mà niệm Phật thì cũng có thể vãng sanh.” Trong nhiều đĩa giảng khác, Hòa Thượng từng kể về vị pháp sư này, từng ở trong cảnh giới của quỷ, sống chung với quỷ, cho nên chỉ một thời gian sau thì vị pháp sư này chết.

Qua sự phân tích của Hòa Thượng, chúng ta thấy năng lực thần thông mà người nào đó có được có thể là năng lực chánh hoặc năng lực tà. Năng lực chánh thì phải xa rời “*tham sân si*”, xa rời “*danh vọng lợi dưỡng*”, xa rời hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Còn năng lực tà thì chìm đắm trong “*năm dục sáu trần*”. Việc này tôi đã thấy một người, người này nói chuyện khiến rất nhiều người phụ nữ đi theo, chìm trong sắc dục nên chỉ một thời gian thì người đó chết luôn.

Người tu hành có sức định, có tâm thanh tịnh sẽ nhìn nhận mọi sự mọi việc rõ ràng tường tận, do đó kết quả làm việc tốt đẹp. Đây chính là thần thông! Trước kia giải quyết mọi việc rất khó khăn nhưng nay giải quyết rất đơn giản thì đây chính là thần thông. Sức định cao hơn nữa thì phiền não không dấy khởi dù nó có sẵn. Nhờ sức định, người tu hành có thể khắc chế được phiền não, khắc chế được dục vọng, khắc chế được mọi tập khí xấu ác của mình.

Hòa Thượng dạy chúng ta quay về tâm “*chân thành, thanh tịnh, bình đẳng, từ bi*.” Như vậy, khởi tâm động niệm, hành động tạo tác, làm mọi sự mọi việc chỉ cần bắt đầu từ tâm này là đúng rồi, không cần quan tâm đến thần thông, đến đặc dị công năng. Kẻ cả có thể biến ra vàng thì cũng không quan tâm vì mọi sự đều là giả, đều không thật.

Vì sao biết là giả? Vì đến thân thể chúng ta đây, ngày nào còn trẻ đẹp, đến bây giờ đã già, mọi việc làm hằng ngày không còn linh hoạt nữa và tới một ngày nào đó, thân thể còn bị hoại diệt. Quá trình “*Sinh Lão Bệnh Tử*” đang diễn ra không ngừng trong thân thể chúng ta nên chẳng có gì là thật.

Hòa Thượng nói: “**Đừng nói người có năng lực đặc biệt thì niệm Phật không thể hoặc có thể vãng sanh. Người có năng lực đặc biệt, khi lâm chung, đầu óc tỉnh táo, niệm Phật thì mới vãng sanh. Vãng sanh hay không là ở một niệm sau cùng khi dứt hơi thở là niệm A Di Đà Phật. Cho nên, có một số người gọi nguyện thứ 18 trong 48 của Phật A Di Đà là bổn nguyện không phải là không có đạo lý.**

“Nếu như bạn có loại năng lực đặc biệt này, có thể giúp đỡ một số người có duyên, thì không nên vì năng lực này mà tham cầu danh vọng lợi dưỡng hoặc đi hãm hại người khác, rồi tạo nghiệp. Có rất nhiều người có năng lực đặc biệt nhưng họ

không bộc lộ. Đây là người có trí tuệ. Nếu có năng lực đặc biệt mà thường hay khoe khoang, thường hay đem ra để huyễn lộ, vậy thì không tốt.”/.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!